

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1601/2015
20.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Домазет, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Драган Ранђеловић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3942/14 од 10.12.2014. године, у седници већа од 20.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 3942/14 од 10.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1. 526/12 од 04.07.2014. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду од 12.08.2011. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да га врати на рад, распореди на одговарајуће радно место, призна му сва права по основу рада и исплати накнаду зараде и доприносе почев од престанка радног односа 15.08.2011. године до дана враћања на рад. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 232.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 3942/14 од 10.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује по основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, побијаним решењем туженог од 12.08.2011. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде раних обавеза и непоштовања радне дисциплине. У поступку је утврђено да је тужилац у спорном периоду од 06.12.2010. године до 29.07.2011. године у више наврата без знања послодавца продавао и посредовао при продаји полиса осигурања Осигуравајуће куће „ВВ“ путницима којима су продаване карте на линијама на којима саобраћа тужени. Тужени је тужиоца писмено упозорио о постојању отказних разлога, и тужилац се изјаснио о наводима из упозорења.

С обзиром на наведено, у нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право, чл. 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, када је утврђено да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, неовлашћеном продајом и посредовањем у продаји полиса осигурања, која повреда је предвиђена чланом 18. тачка 1. Уговора о раду од 2010. године. Тужилац је писмено упозорен о постојању отказних разлога, у смислу члана 180. Закона о раду, па је стога побијано решење о отказу уговора о раду законито, и тужени није у обавези да тужиоца врати на рад и исплати му неисплаћену зараду у смислу члана 191. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05, 61/05, 54/09).

Наводима ревизије којима се истиче погрешна примена материјалног права, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 398. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени наводи које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић